

Kázání Růžďka 28. 1. 2024

Pýcha a pád babylonského krále (vstup 754.1)

Introit: **Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země! Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho dívech, neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, budí bázeň, je nad všechny bohy. Všechna božstva národů jsou bůžci, ale Hospodin učinil nebe.**(Žalm 96, 1-5)

Píseň 640

Modlitba

Čtení: Daniel 4, 1-24

Píseň 121

Text kázání: Daniel 4, 25.34

Milí přátelé, bratři a sestry,

máme před sebou příběh, který se v různých obdobách vlastně opakuje v historii celého lidstva. **Namyšlenost, život ke své slávě, pýcha a pád.** Nicméně v příběhu babylonského krále Nabukadnesara můžeme vidět, že pádem to skončit nemusí. Po letech bídy přichází **pokora před Bohem a návrat do života.** Ne již ovšem ke své slávě, ale k slávě Boží. **Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.** Tento biblický verš vlastně vystihuje podstatu celého příběhu. Netýká se to ale pouze králů a různých mocipánů, ale vlastně každého člověka.

Vždyť kolik lidí i v dnešní době dobře ve svém životě začalo, ale zle nakonec skončilo? Kolika lidem se zhroutil život a sesypal se jako domeček z karet? Kolik lidí dnes má těžké psychické problémy, podobné jako třeba král babylonský? A kolika lidem **se změnilo srdce lidské v srdce zvířecí?** Kolik lidí se chová jako nerozumná zvířata? A kolik lidí se samo izolovalo od společnosti a žijí ve své samotě? Kolik lidí bloudí ve svém babylonu, který si sami vystavěli?

Je to vskutku tak, milí přátelé. V podstatě všichni lidé na světě začínali své životy bez Boha. A všichni měli své sny, své plány. My přece také, nebo ne? Ovšem plánovat bez Boha, neptat se Jeho na Boží vůli ve svém životě, znamená mnohdy stavět si svůj vlastní babylon. Splnit si své sny. A samozřejmě ty sny nemusí být nikterak zlé. Mohou být dokonce i bohulibé. Když se podíváme na krále Nabukadnesara, tak to, co vlastně vybudoval za svůj poměrně krátký život (dožil se 43 let), tak bylo jistě obdivuhodné. K historii Babylonu je potřeba říci, že v úrodné dolině řeky Eufratu se vlastně usazovali lidé od počátku. Má se za to, že Babylon založil Noeho pravnuke **Nimrod, který byl prvním bohatýrem na zemi. Byl lovcem, loveckým bohatýrem a počátkem jeho království byl Babylon.** Tak to máme psáno v Genesis v 10. kapitole. To bylo už v době po potopě. Hned o kapitolu dále máme zmínku o stavbě babylonské věže, která způsobila rozptýlení a nedorozumění v lidu. Přestože se za ta staletí Babylon rozrostl ve velmi obrovské město s mohutnými hradbami, tak přesto jej v roce 683 př. Kristem zcela zničila nejkruťší armáda starověku. Asyřané zničili tehdy vše kolem, i Severní Izrael, jen malé Judsko se jim nepodařilo dobít. Zázračným způsobem to totiž nedovolil Hospodin. Ovšem každá velká říše nakonec padne. Tak se stalo i Asyřanům. Nastupuje pak Novobabylonská říše a s ní **král Nabukadnesar.** Znovu na starých základech vybudoval město Babylon. Navázal tak na své předky, což se samozřejmě může jevit jako záslužné. Město ještě rozšířil a zmodernizoval. Vystavěl ho do čtverce. Má se za to, že jedna strana obvodových hradeb měřila až 22 km. Město svou velikostí předčilo všechno. V podstatě bylo 4x větší než Londýn. K zajímavostem jistě patřila babylonská věž nebo Semiradiny visuté zahrady, jeden ze starověkých divů světa. Král Nabukadnesar si splnil své sny. A věhlas tohoto města byl veliký a obdivovat se samozřejmě nechal i jeho vládce. Dal postavit **vysokou zlatou sochu a všichni se jí museli klanět. Kdo ne, byl hozen do ohnivě pece.** Ten příběh známe. Ti tři, kteří se neklaněli, byli zázračně Hospodinem z pece vysvobozeni. Král ten zázrak viděl a díky tomu prohlásil, že se mají všichni klanět Hospodinu a že on sám je Hospodinem zmocněn, Přestože takto mluvil, tak jeho pýcha rostla jako ten strom v tom jeho snu. **Hle, strom stál uprostřed země, jeho výška byla obrovská. Strom rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi. Bylo jej vidět od samého konce země. Měl nádherné listí a mnoho plodů, byla na něm potrava pro všechny. Polní zvěř pod ním nalézala stín, v jeho větvích bydleli nebeští ptáci a sytilo se z něho všechno tvorstvo.** Žádný strom ovšem nemůže vyrůst až do nebe. Ve snu vidí Nebukadnesar, jak **Boží posel nechá strom pokácet.** Pro jeho pýchu.

Je to, milí přátelé, veliké pokušení pro každého člověka, když něco dokáže, když něco vybuduje, když zbohatne, je zde veliké pokušení říct si, tohle jsem vybudoval já svýma rukama, svými schopnostmi. Je to smutné, když člověk si myslí, že sám sebe může zajistit a že talenty, které má, jsou jeho. Je smutné, když si člověk neuvědomuje, že jeho život je dar Boží a že bez Boha bychom ani nedýchali. Nicméně lidská pýcha se projevuje ještě i jinak. Člověk nemusí dokázat vůbec nic, protože mu není nic dobré. Všim a všemi pohrdá. A když se mu něco nepovede, když mu krachne život, svádí to na všechny kolem, svá selhání nevidí. **Jeho srdce tak stále bloudí...**

Mnohá lidská srdce, milí přátelé, stále bloudí a nenacházejí pokoje. Mnohá jsou osamocena, přestože jsou obklopena všim možným, co nabízí tento svět. Svět, který Bible nazývá jedním velikým Babylonelem. Máme o světě stále více informací, a přesto tomuto světu nerozumíme. Máme moderní technologie, a přesto si mnoho

lidí neví rady se životem. Máme nejmodernější a nejrychlejší GPS, a přesto lidé neví, kudy kam. **Babylon svět** nabízí mnohá pokušení. Nabízí různá náboženství, věštby, různá spojení s nebem. Ten starověký Babylon to vlastně také nabízel. Babylon v překladu znamená Brána bohů. Avšak ani jeden z údajně 43 chrámů v Babyloně nenabízel cestu k pravému a živému Bohu. Na vrcholu babylonské věže byl chrám boha Marduka, nejmýšle, jak to bylo možné. Brány a ulice střežili mědění draci. Např. jeden z paláců nesl název Nadace nebe a podsvětí. Už to samo o sobě vypovídá, že se zde uctívali démonické síly. Nelze přece míchat pravé nebe s podsvětím. **Jaký souzvuk Krista s Belíálem? Jaké spojení chrámu Božího s modlami?**, ptá se apoštol Pavel v listu Korintským.

Lidské srdce, bratři a sestry, to je také jeden velký Babylon. Mnozí lidé jsou nečitelní. Mnohým nerozumíme a neumíme se v nich vyznat. A někdy ani my nerozumíme sami sobě a ztrácíme se v tom. Nevíme, co vlastně chceme. Bloudíme. A přesto Bůh nám chce ukázat cestu ven z bludiště babylonu. Posílá nám své slovo. Otázkou ale je, jestli Mu nasloucháme a jestli se Jeho slovem také řídíme. Král Nabukadnesar i přes varování se Božím slovem neřídil. Ačkoliv jeho výrazný sen nedokázal vyluštit nikdo z jeho věštců, tak přesto mohl slyšet výklad proroka Daniele. Ten uměl sen vyložit, neboť sloužil živému Bohu a měl Ducha svatého. Duch svatý má moc dát porozumět i nám, když jej o to prosíme. Daniel králi vyloží, že **oním vysokým stromem, který má být pokácen, je on sám. Bude vyhnán od lidí až do doby, než pochopí, že Nebesa mají moc, nikoliv on.** A ještě byla králi dána dobrá rada: **Překonej své hříchy spravedlností a svá provinění milostí k strádajícím; snad ti bude prodloužen klid.**“ Hříchy spravedlnosti. Co to je? To je ta pýcha, kdy si člověk sám sobě připadá dost spravedlivý. Mnohým jsem pomohl, mnohé jsem vykonal, mám velké zásluhy, nikomu jsem nic zlého neudělal. Jsem lepší, než mnozí okolo. Kolik lidí takto mluví a kolik jich má takové postoje? Ten příběh nás, milí přátelé, varuje, abychom opustili takové smýšlení a uvědomili si, že potřebujeme zoufale a nutně Kristovo ospravedlnění. Abychom ke Kristu volali, **Pane, smiluj se!**

Nabukadnesar nedbal toho varování, neuposlechl. Nedal si říct. Sláva mu příliš stoupla do hlavy. **Uplynulo dvanáct měsíců. Král se procházel po královském paláci v Babylónu a řekl: „Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?“** Ještě to slovo bylo v ústech krále, když se snesl hlas z nebe: **„Tobě je to řečeno, králi Nebúkadnesare: Tvé království od tebe odešlo. Vyženou tě pryč od lidí a budeš bydlet s polní zvěří. Dají ti za pokrm rostliny jako dobytku. Tak nad tebou uplyne sedm let, dokud nepoznáš, že Nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že je dává, komu chce.“** V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Jeho srdce se změnilo, nebylo v něm kousek lidskosti, bylo zvířecí. Pozbyl rozumu, jeho srdce nebylo uspokojené a zůstal sám ve své bídě. Pýcha a pád. Zakusili to mnohé říše, zakusili to mnozí králové, zakouší to všichni lidé. Zakusil anebo zakouší to každý z nás. Ti, kteří se ovšem nepokořili před Bohem, jsou podobni Nabukadnesarovi v říši zvířat. V divočině, v nebezpečí, v nejistotě, o samotě. Můžeme se domnívat, že ti, kteří v tomto stavu zůstanou až do své smrti, že ti, kteří odmítají Krista, přejdou do života věčného? Mnozí lidé si představují, že se dostanou do nebe, ale Boha v tom nebi nechtějí. Bible nám dává jasnou výzvu: **Smiřte se s Bohem, dokud je čas! Přijměte Kristovo ospravedlnění, neboť bez Krista nemůžete vejít do Božího království!** Ti, kteří tak učinili a pokořili se před svatým Bohem, ti, kteří vyznali svá provinění a prosili o odpuštění, ty Pán pozvedl a pozvedá. A své obrácení nám dosvědčuje i sám Nabukadnesar: **„Když uplynuly ty dny, pozdvihl jsem já, Nebúkadnesar, své oči k nebi a rozum se mi vrátil. Dobrořečil jsem Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého, neboť jeho vladařská moc je věčná, jeho království po všechna pokolení... Tou dobou se mi vrátil rozum a ke slávě mého království mi opět byla vrácena má důstojnost a lesk. Moje královská rada a hodnostáři mě vyhledali, opět jsem byl dosazen do svého království a byla mi přidána mimořádná velikost. Nyní tedy já, Nebúkadnesar, chválím, vyvyšuji a velebím Krále nebes. Všechno jeho dílo je pravda, jeho cesty právo. Ty, kteří si vedou pyšně, má moc ponížít.“**

Někdy říkáme na adresu druhých, komu není radno, tomu není pomoci. A taky, že si každý potřebuje nabít hubu, aby pochopil. A pochopili jsme to už i my? Na čem stavíš svůj život? Stavíš na rozbitých základech starého života stále ještě babylon? Anebo již patříš Ježíši a stavíš svůj život na Něm? Je tvůj život zmatek, bludiště, anebo jsi chrámem Boha živého? Žiješ svůj život ke své slávě, anebo k slávě Boží? Stavíš ve svém životě Babylon, město zmatku, nebo Jeruzalém, město pokoje? Je tvůj život jedna velká nejistota, anebo jsi ukotven v Ježíši Kristu? Pokud ještě nepatříš Kristu, tak co ti brání k Němu jít a svěřit Mu svůj život? A pokud už patříš Ježíši, pak u Něho zůstávej a žij svůj život k Jeho slávě. Amen. Modlitba píseň 231

Slovo poslání: . 1. Petrův 4, 7-11

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň 418